ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαρτίου **1946** | **ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ** | *Ἀριθμὸς φύλλου* **86**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Α.Ν. 1060. Περὶ διορθώσεως παραραμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ εἰσαγωγικοῦ αὐτοῦ νόμου. 1

Α.Ν. 1062. Περὶ τῆς θέσεως καὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν Ὑφηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν 2

Α.Ν. 1063. Περὶ συστάσεως θέσεως Εἰδικοῦ Συμβούλου παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Θράκης 3

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1060

Περὶ διορθώσεως παραραμάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος καὶ τοῦ Εἰσαγωγικοῦ Νόμου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

"Αρθρον πρῶτον.

Αἱ ἐν τῷ δευτέρῳ ἄρθρῳ τοῦ παρόντος ἀναφερόμεναι διατάξεις τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ὑπ' ἀριθ. 777 τοῦ ἔτους 1945 «Ἑλληνικὸς Ἀστικὸς Κῶδιξ» ἀντικαθίστανται ὡς ἐν τῷ αὐτῷ ἄρθρῳ ὁρίζεται, οἱ δὲ ἀντικαθιστῶντες ταύτας ὁρισμοὶ λογίζονται ἰσχύοντες ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος.

"Αρθρον δεύτερον.

"Αρθρον 540 ἐδάφ. 2.

Ἡ διάταξις ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Διὰ τὴν ὡρισμένην ὅμως ὑποθήκην, προσημείωσιν, κατάσχεσιν ἢ ἐνέχυρον ὁ πωλητὴς εὐθύνεται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν».

"Αρθρον 649.

Ἀντὶ «ὑπενοικιάσῃ» γραπτέον : «ὑπεκμισθώσῃ»

"Αρθρον 701 ἐδάφ. 2.

Ἀντὶ «ἐπιμελείας ὀφειλομένης» γραπτέον : «ὀφειλομένης ἐπιμελείας»

"Αρθρον 977 ἐδάφ. 2.

Ἀντὶ «μικρότερον» γραπτέον : «μικροτέραν»

"Αρθρον 994 ἐδάφ. 2.

Ἀντὶ «μισθωτοῦ» γραπτέον : «ἐνοικιαστοῦ»

"Αρθρον 1405.

Ἀντὶ «συγγενῶν» γραπτέον : «συγγενῶν τούτου».

"Αρθρον 1419.

Τὸ ἄρθρον ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Γάμος τελεσθεὶς κατὰ παράβασιν τῶν ἄρθρων 1395 ἕως 1410 εἶνε ἄκυρος.

Ἄκυρός εἶνε ὡσαύτως ὁ γάμος τῶν ἐν ἄρθρῳ 1413 ἐξ. 2 προσώπων, ἐὰν ἱερολογήθῃ μόνον ὑπὸ τοῦ ἑτεροδόξου ἱερέως».

"Αρθροι 1454 ἐδάφ. 3.

Ἀντὶ «ὁ τρίτος» γραπτέον: «τρίτος»

"Αρθρον 1473 ὑπεδ. 2.

Ἀντὶ «προηγουμένου ἄρθρου» γραπτέον : «ἄρθρου»

"Αρθρον 1541 ἐδάφ. 2.

Ἀντὶ «Ἡ σύζυγος» γραπτέον : «Ὁ σύζυγος»

"Αρθρον 1581.

Ἀντὶ «περιοχὰς» γραπτέον : «παροχάς»

"Αρθρον 1683.

Ἀντὶ «εἰρηνοδίκης» γραπτέον : «πρόεδρος»

"Αρθρον 1686 ἀριθ. 2.

Ἡ διάταξις ἀντικαθίσταται οὕτω :

«2. Οἱ ἀπηγορευμένοι καὶ οἱ τελοῦντες ὑπὸ ἀντίληψιν».

"Αρθρον 1711 ἀριθ. 6.

Ἡ διάταξις ἀντικαθίσταται οὕτω :

«6. νὰ ἀποδεχθῇ ἢ ἀποποιηθῇ κληρονομίαν ἐπαγομένην εἰς τὸν ἀνήλικον ἢ νὰ ἀποποιηθῇ κληροδοσίαν περιερχομένην εἰς τοῦτον».

"Αρθρον 1957 ἐδάφ. 2.

Ἀντὶ «ἄρθρου 1946» γραπτέον : «ἄρθρον 1945»

"Αρθρον 2037 ἐδάφ. 2.

Ἡ διάταξις ἀντικαθίσταται οὕτω :

«Τοιαύτη ὑποχρέωσις δὲν δύναται νὰ ἐπιβληθῇ εἰς τὸν εἰδικὸν καταπιστευματοδόχον.

Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 1950 καὶ 1951 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως».

"Αρθρον 2038.

Ἀντὶ «2080», γραπτέον «2008»

"Αρθρον τρίτον.

Τὸ ἄρθρον 93 τοῦ Ἀναγκ. Νόμου ὑπ' ἀριθ. 900 ἔτους 1946 «Εἰσαγωγικὸς νόμος τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος» ἀντικαθίσταται ὡς ἕπεται, ἡ δὲ ἀντικατάστασις λογίζεται ἰσχύουσα ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὡς ἄνω Νόμου 900 τοῦ 1946 :

«Τὸ περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 872 τοῦ Κώδικος ποσὸν ὁρίζεται εἰς δραχμὰς τριακοσίας χιλιάδας, τὸ περὶ οὗ τὸ ἄρθρον 1683 πρόστιμον εἰς δραχμὰς πεντακοσίας μέχρι δέκα χιλιάδων καὶ

τὰ περὶ ὧν τὰ ἄρθρα 1703, 1712 ἀριθμ. 3, 1715 καὶ 2048 ποσὰ εἰς δραχμὰς πεντακοσίας χιλιάδας».

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαρτίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη
Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, ΑΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, ΓΕΩΡΓ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, ΧΡ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, ΕΥΣΤ. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, ΙΩ. ΠΕΛΤΕΚΗΣ, Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Μ. ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Κ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαρτίου 1946.
Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΜΑΥΡΟΣ

---

(2)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1062.

Περὶ τῆς θέσεως καὶ τῶν ἀποδοχῶν τῶν Ὑφηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον 1.

1. Αἱ ὀργανικαὶ θέσεις τῶν Ὑφηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν ὁρίζονται εἰς δύο ἀνὰ ἑκάστην τακτικὴν ἢ ἔκτακτον αὐτοτελῆ ἕδραν, ὡς αἱ ἕδραι αὗται καθορίζονται ἑκάστοτε ὑπὸ τῆς κειμένης Νομοθεσίας.

2. Οἱ κατέχοντες τὰς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὀργανικὰς θέσεις Ὑφηγηταί, μὴ ὑποκείμενοι εἰς περιορισμὸν θητείας, λαμβάνουν κατὰ μῆνα μισθὸν καὶ λοιπὰς ἀποδοχὰς ἴσας πρὸς τὰ ἑβδομήκοντα ἑκατοστὰ τοῦ μισθοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἀποδοχῶν τακτικοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου.

3. Ὑφηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κατέχοντες ἑτέραν ἔμμισθον δημοσίαν θέσιν δικαιοῦνται ἐνὸς μόνον ἐκ τῶν μισθῶν κατ' ἐπιλογὴν αὐτῶν, ἐκ δὲ τῆς ἑτέρας θέσεως λαμβάνουν ἐπιμίσθιον κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις.

4. Οἱ ἤδη διωρισμένοι ἀπὸ τοῦ 1935 καὶ ἐφεξῆς Ὑφηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καταλαμβάνουν αὐτοδικαίως τὰς κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου ὀργανικὰς θέσεις παρὰ ταῖς οἰκείαις ἕδραις. Διωρισμένοι ἤδη Ὑφηγηταὶ πλείονες τῶν δύο ἀνὰ ἕδραν ἢ τοιοῦτοι παρὰ κατηργημένῃ ἕδρᾳ διατηροῦνται ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ μισθοδοτοῦνται κατὰ τὰς ἀνωτέρω διατάξεις.

Ἄρθρον 2.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν Ὑφηγητῶν τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Δύνανται ὅμως διὰ Β. Δ)τος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν καὶ μετὰ γνώμην τῆς Ἰατρικῆς Σχολῆς τοῦ ρηθέντος Πανεπιστημίου, νὰ ὁρισθῶσιν ἕδραι αὐτῆς παρ' αἷς θὰ δύνανται νὰ διορισθῶσι διὰ Β. Δ)τος ἔμμισθοι Ὑφηγηταὶ ἐπιλεγόμενοι καὶ προτεινόμενοι ὑπὸ τῆς Σχολῆς ἐκ τῶν παρ' αὐτῇ ἀμίσθων Ὑφηγητῶν. Διὰ Β. Δ)τος ὁρισθήσεται ὁ ἀριθμὸς τῶν οὕτω διοριστέων παρὰ τῇ Σχολῇ ταύτῃ ἐμμίσθων, μὴ δυνάμενος πάντως νὰ ὑπερβῇ τὸν κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενον. Οὗτοι λαμβάνουν τὸν κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος νόμου ὁριζόμενον μισθόν.

2. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος νόμου δύναται νὰ ἐπεκταθῇ, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, καὶ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Θεσσαλονίκης διὰ Β. Δ)τος ἐκδιδομένου προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸν παρόντα νόμον καταργεῖται.

2. Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη
Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, Ε. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, Γ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ-ΝΟΒΑΣ, Α. ΜΥΛΩΝΑΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, Χ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Ι. ΠΕΛΤΕΚΗΣ, Θ. ΜΑΝΕΤΤΑΣ, Κ. ΓΚΟΤΣΗΣ, Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Μ. ΒΟΛΟΥΔΑΚΗΣ, Δ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Κ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Χ. ΠΑΠΑΣΤΑΡΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 25 Φεβρουαρίου 1946.
Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΓΕΩΡΓ. ΜΑΥΡΟΣ

---

(3)

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΣ ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 1063.

Περὶ συστάσεως θέσεως Εἰδικοῦ Συμβούλου παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Θράκης.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β΄
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν·

Ἄρθρον 1.

1. Παρὰ τῇ Γενικῇ Διοικήσει Θράκης συνιστᾶται θέσις Εἰδικοῦ Συμβούλου.

2. Εἰδικὸς Σύμβουλος διορίζεται διὰ Β. Δ)τος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ βαθμῷ καὶ ἀποδοχαῖς Νομάρχου, ὁ ἔχων διετῆ τοὐλάχιστον προϋπηρεσίαν εἰς ἀνωτέραν διοικητικὴν θέσιν καὶ κατέχων τὴν Τουρκικὴν Νομοθεσίαν καὶ τουρκικὴν γλῶσσαν.

3. Ὁ Εἰδικὸς Σύμβουλος εἶναι μετακλητὸς ὑπάλληλος ἀπολυόμενος τῆς ὑπηρεσίας καθ' ὃν καὶ διορίζεται τρόπον.

Ἄρθρον 2.

Τὰ καθήκοντα τοῦ Εἰδικοῦ Συμβούλου τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Θράκης ὁρίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν.

Ἄρθρον 3.

Ὁ παρὼν Νόμος ὑποβληθήσεται πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα συνερχομένην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαρτίου 1946.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

Τὰ Μέλη
Γ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΕΜΜ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, Γ. ΜΑΥΡΟΣ, ΣΤ. ΜΕΡΚΟΥΡΗΣ, ΑΛ. ΜΥΛΩΝΑΣ, Θ. ΧΑΒΙΝΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ, Δ. ΜΑΧΑΣ, ΧΡ. ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, Ε. ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, ΙΩ. ΠΕΛΤΕΚΗΣ, Π. ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Λ. ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Ν. ΚΡΑΣΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΔΟΞΙΑΔΗΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 7 Μαρτίου 1946.
Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΜΑΥΡΟΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου